

FULD TALE

Arrangement:	Samråd vedr. privatisering af TV 2 (Samrådsspørgsmål J)	11. januar 2017
Åbent eller lukket:	Åbent	
Dato og klokkeslæt:	11. januar 2017, kl. 11.00-12.00	
Sted:	Folketinget	
Taletid:	-	
Forv. Antal deltagere:	Folketingets Kulturudvalg	
Evt. andre forhold ministeren bør være opmærksom på:	Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mogens Jensen (S). Samrådet finder sted efter samrådet om regeringens ønske om bl.a. at nedsætte licensen (spørgsmål I). Der er reserveret tid frem til kl. 13 i ministerens kalender, da samrådet er uden fast bagkant efter ønske fra Mogens Jensen	
Kontaktperson:	Lene Gelting (tlf. 41 39 38 72)	

Spørgsmål:

Ministeren bedes redegøre for, hvorfor regeringen ønsker at privatisere TV 2, om TV 2 ved et salg fortsat skal have public service-forpligtelser, og hvordan ministeren i forbindelse med et salg vil garantere, at kvaliteten af TV 2's programmer ikke ødelægges.

Svar:

Tak for samrådsspørgsmålet, som jeg er glad for at få lejlighed til at besvare.

Jeg er for det første blevet bedt om at redegøre for, hvorfor regeringen ønsker at privatisere TV 2, sådan som det fremgår af regeringsgrundlaget.

Det gør vi først og fremmest i lyset af udviklingen på mediemarkedet og af hensyn til TV 2's muligheder for at udvikle forretningen.

TV 2 blev etableret i slutningen af 80'erne, hvor DR havde et monopol, og hvor danskerne kun havde mulighed for at se DR's ene kanal samt eventuelt også en kanal fra Sverige, Norge eller Tyskland.

Dengang gav det god mening at lade det være staten, der stod bag TV 2, bl.a. for at sikre, at en ny kanal kunne komme godt fra start og give DR reel konkurrence.

I dag er tv-markedet et helt, helt andet. Den teknologiske udvikling har sikret danskerne adgang til et utal af traditionelle tv-kanaler og streamingtjenester.

Ikke desto mindre har DR og TV 2 i en årrække siddet på langt størstedelen af husstandenes tv-

sening. For året 2015 var andelen på knap 72 pct.

Regeringen finder det ikke hensigtsmæssigt med en sådan statslig dominans på tv-markedet.

Den ses i øvrigt heller ikke i øvrige lande, som vi plejer at sammenligne os med.

Hertil kommer, at TV 2 drives på et forretningsmæssigt grundlag og i en årrække har klaret sig glimrende uden offentlige tilskud.

Endelig er staten i en dynamisk medieverden næppe den optimale ejer for TV 2.

For eksempel indebærer det statslige ejerskab en noget tungere proces, hvis TV 2 har behov for kapitalindskud til at finansiere nye strategiske tiltag. Det skyldes både statens behov for en stram prioritering af de offentlige midler, men også EU's statsstøtteregler, der lægger snævre rammer for statens indskud af midler i TV 2.

Endvidere har TV 2 under det statslige ejerskab ikke adgang til synergier i form af eksempelvis

billige programindkøb eller andet, som kunne være mulige under privat ejerskab.

Af de nævnte årsager er der efter regeringens opfattelse ingen grund til ikke at ”slippe TV 2 fri” af det statslige ejerskab, så snart som muligt.

Regeringen respekterer naturligvis forudsætningen i den gældende medieaftale om, at TV 2 skal forblive 100 pct. ejet af staten i aftaleperioden.

Men regeringen ønsker at tage hul på forberedelsen af en salgsproces med henblik på bl.a. at finde en hensigtsmæssig måde at håndtere de endnu ikke afsluttede retssager.

Gennemførelse af et salg vil i sagens natur forudsætte opbakning fra Folketinget.

Jeg er for det andet blevet bedt om at redegøre for, om TV 2 ved et salg fortsat skal have public service-forpligtelser, og hvordan jeg i forbindelse med et salg vil garantere, at kvaliteten af TV 2's programmer ikke ødelægges.

Her skal jeg blot henvisse til regeringsgrundlaget, hvoraf det fremgår, at regeringen vil sikre, at der fortsat er et bredt udbud af public service-indhold efter en privatisering af TV2.

Hvordan dette nærmere skal sikres, kan jeg ikke udtale mig om på nuværende tidspunkt. Det vil være ét af de væsentlige spørgsmål, som jeg vil forholde mig til i den videre proces.

Hvad angår retssagerne, der i 2005 gjorde, at man valgte at stille den igangværende salgsproces i bero, er situationen en anden i dag.

De retssager, der i dag verserer ved EU-Domstolen om gammel statsstøtte til TV 2, er ikke de samme som i 2005, og de nærmer sig i øvrigt deres afslutning med forventet domsafsigelse i 2017.

Samtidig vurderer Kammeradvokaten, som vi er i dialog med herom, at der burde være en mulighed for at afskærme købere fra eventuelle "ulovlighedsrenter", som TV 2 måtte blive pålagt ved national ret på baggrund af den endelige dom.

Disse muligheder er det hensigten at drøfte med EU-Kommissionen, hvorfor jeg i sagens natur ikke kan sige noget nærmere på nuværende tidspunkt. Men det er min vurdering, at det ikke bliver retssagerne, der forhindrer en privatisering.